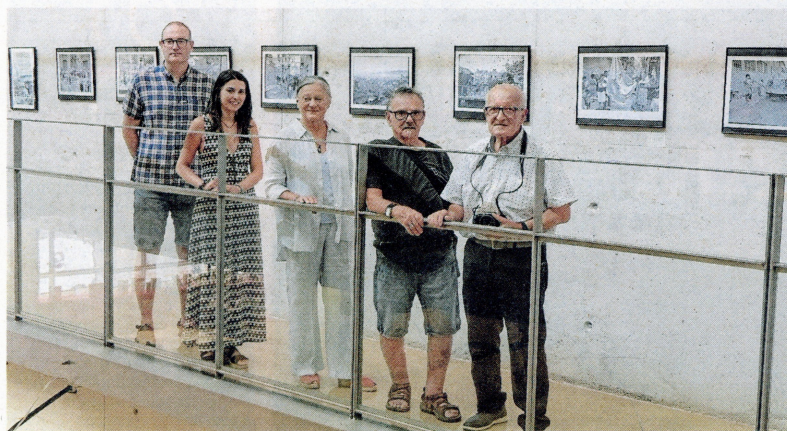

Quimo Panisello, Rosa Tomàs, Ana Canalda, Antonio García i Antonio Roca amb la mostra. FOTO: J. REVILLAS

Tortosa

Una mostra recupera fotos històriques d'Antonio Roca de les Festes del Rastre

El barri genuïnament tortosí ha canviat d'aspecte i de costums, però roman a la memòria col·lectiva i els seus veïns se'n senten orgullósos

MARINA PALLÀS CATURLA
TORTOSA

La biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa acull fins el 28 d'agost una exposició de fotografies antigues de les Festes del Rastre del fotògraf i veí del barri Antonio Roca Cid. També, en motiu de les festes del Rastre que s'han celebrat fins fa pocs dies, s'exposa la mostra de programes de festes antics «Perfum de Rastre i paper», de la col·lecció de Maria Cinta Prades Moragrega.

La mostra ha sigut possible gràcies al grafista i ideòleg de la mateixa, Quimo Panisello Gamundi, així com de l'associació de veïns del Rastre i del mateix Antonio Roca, el «retratista» del Rastre, una persona molt estimada i apreciada a la ciutat.

L'exposició recull imatges, la majoria inèdites, d'entre els anys 60 i 90 de gran valor pel seu pes històric i social, que mostren un barri del Rastre gairebé desaparegut, que ha canviat considerablement de fisonomia i de costums.

Les imatges conviden a fer un viatge en el temps a través de les Festes del Rastre, barri genuïnament tortosí, un testimoni únic de com es vivien aquestes celebracions a finals del segle XX. Així es poden veure imatges de

La família Bustamante al capdavant de la processó, el 1976.

FOTO: ANTONIO ROCA CID

l'urbanisme del barri, de festes, majordomes, paelles i concerts, i de la processó de la Providència. També destaca algun moment històric, com el del 14 de juny del 1970, amb la inauguració, a la plaça, del monument a Mossèn Sol, amb el bisbe Ricard Maria Carles i la presència del cardenal Vicente Enrique Tarancón, figura que va tenir un paper destacat durant la Transició.

Antonio Roca Cid (1940) és molt conegut a la ciutat; càmera en mà, sempre retrata els actes

importants de Tortosa i els seus canvis.

La mostra es va inaugurar aquesta setmana amb èxit de públic i amb la presència de l'alcalde de Tortosa, Jordi Jordan, el mateix fotògraf Antonio Roca, el grafista Quimo Panisello, la presidenta de l'Associació de Veïns del Rastre, Tula Llorach i el fill de M. Cinta Prades Moragrega, Jesús Zaragoza. L'exposició ha atret nombrosos visitants des de la seua obertura, segons confirmen des de la biblioteca.

Dos anys: governar per transformar

Opinió

Reptes. L'Ajuntament de l'Ametlla de Mar era el segon municipi més endeutat de Catalunya.

EVA DEL AMO GALARZO
Alcaldeessa de l'Ametlla de Mar

El 17 de juny passat va fer dos anys des que vaig assumir l'alcaldia de l'Ametlla de Mar. Un càrrec que vaig acceptar amb la il·lusió de treballar pel meu poble, però també amb el pes d'una responsabilitat enorme: la d'afrontar una situació econòmica profundament adversa. Llavors, l'Ajuntament es trobava en una posició financera crítica. Erem el segon municipi més endeutat de Catalunya, amb un deute de 2.528 euros per habitant. Aquesta xifra no era una simple dada comptable: era el reflex d'un bloqueig institucional que impedia oferir uns serveis públics dignes, mantenir el patrimoni municipal en condicions i desenvolupar qualsevol projecte ambiciós transformador. Ens trobàvem, literalment, sense marge de maniobra. I, sovint, sense esperança.

En aquest context, alguns van acabar acceptant que la situació era estructuralment irresoluble, i es configurava un escenari en què les futures generacions haurien d'assumir les conseqüències d'una gestió econòmica insostenible. Davant d'aquesta visió resignada, el nostre equip de govern va triar un altre camí: el de l'anàlisi rigorosa, la valentia en la presa de decisions i una gestió fonamentada en la solvència, l'eficiència i la transformació.

El repte no era menor: calia revertir una inèrcia negativa acumulada al llarg dels anys, establir prioritats clares i, sobretot, orientar l'acció municipal cap a un model econòmic més sostenible i eficient. Per avançar amb determinació, cal saber cap on es vol anar. Nosaltres teníem —i tenim— molt clar quin és el nostre port: sanejar les fi-

nances municipals per poder recuperar el pols inversor i millorar la qualitat de vida dels nostres veïns i veïnes.

Eliminar completament el deute municipal és, en aquest sentit, una fita imprescindible. No perquè sigui un objectiu final en si mateix, sinó perquè és la clau que ens permetrà recuperar capacitat d'acció política i destinar els més de dos milions d'euros anuals que avui van a interessos i amortitzacions a allò que realment importa: serveis, infraestructures, manteniment, cultura, educació i atenció a les persones. Tal com vam fixar en el nostre full de ruta, a finals d'aquest any, amb la liquidació del pressupost 2025, hauré reduït el deute municipal a la meitat i alliberarem 600.000 euros anuals que podrem destinar a les necessitats dels veïns. Els primers resultats d'aquest canvi de rumb ja són visibles. En només dos anys, hem impulsat més inversió que en les dues legislatures anteriors juntes.

«Eliminar el deute municipal és una fita imprescindible. És la clau que ens permetrà recuperar capacitat d'acció política»

S'han posat en marxa projectes que comencen a transformar el municipi: l'asfaltatge de carrers, la millora de camins, la renovació del Centre Esportiu, la nova gespa del camp de futbol, la construcció de la nova escola de música o les actuacions al Col·legi Sant Jordi. Tot plegat marca l'inici d'una nova etapa. Aquest canvi tangible va acompanyat, també, d'una transformació profunda en la manera de governar. Hem passat de la improvisació a la planificació; de l'apatia institucional, a la proactivitat; del pessimisme, a la confiança. Els caleros i caleres hem estat sempre capaços de grans fites col·lectives. Perquè només amb les idees clares i la coherència entre les paraules i els fets podrem continuar construint la Cala que ens mereixem. I fer-ho, com sempre, junts.